REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șase lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 38. Brașov, Duminecă 18 Februarie (3 Martie). 1907.

Tânguirea pressei maghiare.

(*ss*) E lucru știut și regretat chiar și de șoviniștii cei mai incarnați, că în parlamentul de azi au întrat o mulțime de elemente, cari nici după etatea lor, nici după esperiența vieții, nici după pregătirea lor, ba nici după cultura lor socială nu sunt de parlament, adecă nu-ĭ fac nici cinste nici folos. Tonul și ținuta acestor elemente, cu deosebire față de deputații naționaliști, mai mult decât trebue concilianți și moderați în espunerea nedreptăților și călcărilor de lege, ce se comit zilnic față de comitenții lor nemaghiarĭ, dovedesc mai eclatant, cât de tare s'a scoborât nivelul discusiunilor parlamentare în „onorata casă“.

Amintitele elemente — cari au ieșit la iveală în urma viforului ce l'a fost produs numirea ministeriului neparlamentar, zis al „trabanților“ — par a nu ști, că nu ele și nici președintele nu sunt, cari dau drept de a vorbi în parlament, ci îl dau cercurile electorale, și că fie-care deputat are dreptul, ba datoria sfântă a reprezenta cercul său după cea mai bună știre și convingere a sa; par a nu ști că a-i împedeca în aceasta prin terorizări și întreruperi brutale, înseamnă a lovi în față parlamentarismul.

Au însă aceste elemente un păcat și mai mare, decât acela că nu-s de nicĭ un folos în parlament, ci împiedecă numai pe alții prin întreruperile lor surugiești de a-și face datoria, păcatul, că tind să inaugureze în guvernarea țării o direcțiune de șovinism mai nebun decât cel de pân' acum, intoleranța cea mai crudă față de tot ce nu e maghiar și absolutismul maghiar.

Sub presiunea acestor „legiuitori“ — poate și *motu proprio* — fostul ministru de justiție Polonyi pregătise niște proiecte de lege pentru reglementarea pressei, pentru restrângerea libertății ei și înfrânarea mișcărilor sociale, proiecte de soartea cărora se interesa așa de mult o parte mare a deputaților la căderea lui Polonyi. Ei tractau „en bagatelle“ pressa până la scandalul cu „paușalele“ și după aceea o defăimau fățiș și urgitau măsuri severe contra ei. Aceasta agitațiune îndemnă până și pe precautul Wekerle a se pronunța, deși cam mascat, contra pressei, accentuând necesitatea purificărei ei.

Față cu aceasta mișcare îndreptată contra ei, pressa maghiară reprezentată de reuniunea ziariștilor ținù în zilele aceste sub președința lui Francisc Herczeg o adunare, în care acesta din urmă în vorbirea lui de deschidere se pronunță cu multă amărăciune contra „nulelor“ ridicate de pressa maghiară la valoare, contra „omidelor“, cari, ajunse sub microscopul pressei maghiare, se gerează acum ca „bălauri“, contra „beșicelor goale“ umflate eară tot de pressa maghiară. Accentuându-se apoi serviciile aduse de pressă cauzelor publice, adunarea otărì a păși cu toată energia în contra tendințelor reacționare ale unor „analfabeți și neputincioși“, îndreptate contra libertății pressei.

Puțin ne pasă de certele „gentry“-lor maghiarĭ cu pressa maghiară. Ținem însă să constatăm, că pressa maghiară are mai mare păcat, decât că a adus la suprafața vieții publice *nule* și că a umflat *beșicĭ-goale*. Ea are păcatul grozav, care nu i-se va ierta nicĭ în ceriu, nicĭ pe pământ, că ea a dat naștere șovinismului maghiar, care a adus atâta rău popoarelor țării, împiedecând înțelegerea între ele și progresul lor în cultură, și că nici-odată nu și-a ridicat glasul său necum pentru dreptate și echitate, dar nici măcar pentru respectarea și esecutarea acelor legi, carĭ s'au adus la 1868 pentru liniștirea naționalităților nemaghiare, nemulțumite și adânc îngrijate de viitorul lor. Presa maghiară prin atitudinea ei nesocotită și nedreaptă de pân' acum în politica internă și-a binemeritat mulțămita, ce i-se aduce acuma de nulele desgropate de ea, și trebue să știe că, dacă va continua a ațâța focul șovinismului și a aproba toate măsurile nedrepte și ilegale ce se iau față de conlocuitorii nemaghiari, ea va săpa nu numai groapa libertății sale, ci groapa constituționalismului și a libertății țării întregi.

In cestiunea pactului austro-ungar știrile sunt contrazicătoare. Din rapoartele foilor vieneze despre conferențele, ce avură loc Joi și Vineri între miniștri austriaci și ungari se poate conchide numai atâta, că guvernul Beck stărue mult să se încheie un pact mai îndelungat, cel puțin pe 20 de ani. După informațiunile ce le primește »N. fr. Presse« din Budapesta, cercurile independiste au început a se împăca cu ideia încheierii pactului pe durată mai lungă, ar dori numai, ca începând cu anul viitor să se poată lua măsurile, cari să pregătească teritoriul vamal independent Dela 1917 încolo ar fi înclinate a stabili o învoială, care să admită ridicarea unei linii vamale din partea ungară.

In săptămâna viitoare miniștrii austriaci vor veni la Budapesta spre a continua negocierile.

Dragostea lui Apponyi față de învățătorii confesionali. In ședința comisiunei dietale pentru învățământul public, ținută alaltăeri, au fost, precum se știe, la ordinea zilei proiectele lui Apponyi, cari s'au primit în textul lor original atât în desbaterea generală cât și specială. In vorbirea, cu care a recomandat ministrul Apponyi proiectele sale spre primire a zis între altele: Declar cu toată liniștea, *că prin acest proiect nu se poate simți jignit nici un susținător de școale*, iar întărirea statului național e asigurată. *Proiectul nu atinge drepturile confesiunilor* ci apără și asigură numai drepturile statului. Recomand spre primire cu inimă curată (!?) acest proiect, în care am depus focul inimei mele, iubirea de rassă, iubirea față de națiunea mea și toată știința mea.«

Câtă perfidie!

Comisiunea justițiară a dietei va ține Luni în 4 Martie n. o ședință. La ordinea zilei este protestul înaintat contra mandatului dep. naționalist Dr. George *Popovici*.

La meetingul Românilor bucovineni ținut la 21 Februarie n. în Suceava, s'a decis cu mare însuflețire constituirea tuturor Românilor din Bucovina într'un singur partid național representat printr'un comitet național și s'a decretat ca organ al partidului ziarul »Apărarea Națională«. Noul partid național va recunoaște de representanți ai Românilor bucovineni numai pe acei candidați români, cari vor fi recomandați de către comitetul național și proclamați definitiv de către adunările alegătorilor ce sunt a se ținea în fiecare cerc. In aceeași adunare s'au ales și comitetele districtuale.

In bugetul general al statului român pe exercițiul anului 1907—1908, cifra cheltuielilor Statului a fost sporită față cu bugetul în curs cu 10 milioane lei. Din această sumă cea mai mare parte s'a dat ministeriului de războiu și celui de instrucție publică.

Din dieta ungară.

In ședința de alaltăeri a camerei ungare, continuându-se desbaterea asupra petițiunilor, a luat cuvântul în decursul ei ministrul de justiție *Günther*, desfășurând părerile guvernului cu privire la *reforma legei de pressă*. Spuse, că deja antecesorul său, Polonyi, a inițiat aceasta reformă în

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Poezii poporale din Maramureș
culese de un Maramureșan.

(Colecție de Al. Țiplea Ed. Academiei.)

Vorbesc despre cartea unui vechiu și bun prietin, ori cum ne ziceam noi »tovarăș de gândiri« și astfel sunt silit a face niticã economie cu epitetele ornante cari, altmintrea, i-se cuvin cu duimul, în toate privințele. Pentru mine broșura de față este îndeosebi o puternică evocare a celor câteva zile petrecute cu mult interes în prea vânjosul, pentru a putea fi zugrumat de ori-ce mari bătăi a lui Dumnezeu — Maramureș. Pentru toată buna gândire românească însă ea poate fi o mândră dovadă de calitățile alese ce tăinuește sufletul poporului nostru.

Doară nici dintr'o colecție de poezii poporale nu se pot scoate atâtea elemente de psihologie țărănească, va să zică temelia sufletească a neamului întreg — ca din aceasta. Toată filozofia vieții, cum s'ar zice, toate concepțiile sociale, religioase (în senzul țărănesc), toate obiceiurile, toate prejudițiile și toate superstițiile țăranului român, puțin influințat de alte neamuri, se găsesc esprimate clasic și tipic în bogatul material adunat cu o împărțire pricepută de Ales. Țiplea. *Și ce culorit arhaic*, ce putere primitivă, curată se răspândește din acea lume, construită ușor de cetitorul cu luare aminte! Va fi pătruns de ea mai cu samă cine cunoaște măreția trecutului și vitregimea prezentului de care avusese și are parte ținutul maramureșan, și cine cunoaște felul de a gândi al țăranului de acolo, cu ambiții de boer, de »nemeș« și cu dispoziții de castă, separatist, mândru, de viața lui mai românească par'că decât ori și unde.

Nu-mi dă mâna și locul să 'nșir aci toate elementele de psihologie țărănească. Ajung câteva: De pildă, balada *Rugul*, *Mama* și altele, unde aflăm de ce mare mister privește țăranul nașterea, iubirea, copii, cu un cuvânt perpetuația omenimei. Pentru el sunt *taine fatale*, pe cari nu trebue încercat a le înțelege. Dragostea sexuală, este pentru el tot așa o putere supranaturală, care se poate îndrepta cu deosebite farmece, iar dragostea potențată în patimă este ceva foarte natural (mândrele otrăvesc). Uciderea provenită dintr'o mânie dreaptă asupra greșitului, se îndreptățește.

Tot așa se justifică și părăsirea soțului neiubit, din dragoste adevărată față de ibovnic. Mai mare păcat decât părăsirea copilului de către mamă, însă nu-și poate închipui țăranul.

Toate astea, cum ar zice M. Nordau, sunt pilde cum drepturile naturei trebue să stăpânească! In privința asta unele balade au un caracter curat simbolic, tezist. Țăranul este apoi prejudicios: dragostea între coconaș (domnișor) slujnicuță nu o iartă. Te miră însă cu deosebire, de unde are așa bună cunoștință, în ce chip trăiesc domnii, și cum se poartă ei! Să fie astea reminiscențe din slava timpurilor trecute?

— Aproape jumătate din baladele adunate — toate de un culorit misterios, și de o *desfășurare mai dramatică* decât baladele culese din ori-care alt ținut — sunt variante de subiecte cunoscute deja. Este apoi surprinzătoare marea asemănare a multor subiecte, nouă în românește, cu balade esclusiv secuești publicate de Gyulai Pál. (Năzdrăvanul. Mama I. Hore despre feciorul...) O confruntare, (poate voi face-o însumi la prilej) temeinică ar fi de mare folos, pentru cercetările de etnografie istorică. Foarte multe balade sunt cu totul noi și originale. Ales cea dintâi »Roșmon Crai« care ne aduce aminte de timpul prigonirilor creștinilor, Văleanul unde se găsește mai pronunțat caracterul misterios, »Fata fetelor«, și alte, dar mai cu seamă Roșmon-Crai e clasic. Citez începutul:

La o masa os de pește
Beau toți *craii călărește*,
La o masă os de nuc,
Beau toți craii și se duc
Numai domnul Roșmon crai
Nici bea nici se veselea,
Doamna nu și-o pomenea....

Un mers așa de baladic și fraza de introducere (în locul steriotipei »frunză verde de...) așa de nouă mai rar! — Este interesantă și întitularea: hore, despre cutare și cutare lucru. — Unele balade au un fel de »morală« a fabulelor la sfârșit, și sunt câteva cărora le lipsește simțitor. Evident, acestea sunt fragmente, și par a face parte dintr'un ciclu întreg, care scade și piere pe zi ce merge.

Pe lângă folclorist, cu acelaș mare folos poate consulta colecția și filologul. Va găsi arhaizme prețioase și alte particularități ce numai în alt ținut binișor îndepărtat se mai găsesc. Astfel imperativul scurtat: *grăia* (grăiește!) *blem* (aide! pornim!), și alte scurtări: *pofte* (poftește); *despleteà*(scă); *fa* (face) etc. diminutive și genuri noi: *mămulucă*, *mândruluc*; *fiă* (fiică), *pruncă*; într'un loc *u* final întreg: »*Că pe cerbu să-l împușle*« (pag. 37) etc. Al. Țiplea a notat cu grijă toate particularitățile dialectate.

Să deschidă broșura și cine caută espresii noi, frumoase, ca

...a rupt și-a zis.. (a prins și-a zis.)
Numai el că-a și strigat...
...mi-l mângâe... etc.

epitete și pasaje stereotipe, cu caracter de refren, ce ne aduc aminte de opopeele lui Homer:

Hei tu frate vițișcrai!
Ce ți-e haznă de crăie
Dacă mintea ți-e brudie?...

ori

Eu mândră nu te-oi lua
Pănă tu de nu-ți vei fa(ce)...,

și mai vârtos niște admirabile figuri, din cari nu mă pot răbda să nu citez câteva. Bunăoară blestemul de năcaz din balada 7.

Las să vie, țeapa-l știe,
Ferele să mi-l mângâe,

legătură cu reforma juriilor. Intre altele ministrul Günther a anunţat, că guvernul vrea ca pedepsele pentru delictele de pressă să fie înăsprite, o măsură ce se îndreaptă iarăşi mai ales în contra pressei naţionalităţilor.

Dar să vedem, cari sunt principiile, de cari se conduce guvernul în chestiunea reformei pressei. Inainte de toate, zise ministrul de justiţie, voesc să accelerez procedura în procesele de pressă şi să înăspresc pedepsele. E vorba apoi şi de asigurarea independenţei curţilor cu juraţi şi în fine de aceea, ca cei în adevăr vinovaţi să fie ajunşi de pedeapsă, punându-se capăt sistemului »oamenilor de paie« (Strohmani).

In ce priveşte amănuntele reformei, ele vor fi stabilite, zise ministrul, cu factorii pressei (evreo-maghiare). După ce se va fi stabilit înţelegerea, la finele lui Martie, ministrul va prezenta camerei proiectul de lege al acestei reforme.

A mai vorbit în şedinţa de Joi şi ministrul de interne, conte *Andrassy* despre *chestiunea emigrării*. Emigrarea, zise el, nu se poate curma printr'o simplă interzicere, nici de aceea nu, pentrucă trebue să se respecte libertatea personală. Dar ori cât de tristă ar fi emigrarea, ea aduce şi avantagii. Astfel poporaţiunea din mai multe ţinuturi a scăpat în urma emigrărei de datorii şi de cămătari. Emigraţii trimit anual sume extraordinar de mari în patrie.

Cu toate acestea emigrarea este un pericol, care trebue curmat. Nu e justificat de a pune vina pe administraţie, că emigrarea ia aşa de mari dimensiuni; pentru stabilirea emigrărei ministrul va lua un şir de măsuri. Societăţile, cari se ocupă cu emigrarea, trebue constrînse să nu primească pe nimeni fără paşaport şi să nu ţină aici agenţi. Afară de aceasta trebue mărite pedepsele, pentru aceia, cari seduc pe oameni la emigrare. Poliţia de graniţă trebue înmulţită şi trebue luată dispoziţiunea, ca paşaportul să nu poată fi folosit decât de o singură persoană.

Ministrul zice mai departe, că ar fi în contra legii ca lucrătorilor de câmp, cari au încheiat contracte de seceriş, să li-se denege extradarea paşaportului. Libertatea individuală trebue respectată. Trebue oprită însă emigrarea celor obligaţi la asentare. Interesul armatei pretinde a se procede mai riguros în privinţa aceasta.

A mai vorbit ministrul şi de chestiunea *organisaţiunilor de muncitori*. Recunoaşte că în ţară domneşte oarecare nelinişte, că în clasele de jos ale poporului s'au deşteptat dorinţe, ce nu se pot împlini. Ar fi cu toate acestea o greşeală, dacă din cauzele acestea s'ar disolva organizaţiile muncitorilor. O politică, care vrea să primească păturile largi ale poporului în cadrele constituţiei şi să le dea votul universal, ar fi, dacă s'ar lua măsuri violente în contra acestor pături, o politică de sinucidere.

Andrassy a vorbit foarte liberal, aşa de liberal încât a deşteptat nemulţumirea celor din partidul poporal. Dar cine-i crede asigurărilor? Poate în teorie Andrassy să fie foarte liberal, faptele lui însă nu corespund vorbelor, ceea-ce a dovedit-o cu prisos în procederea sa faţă cu Românii.

Cronica din afară.

Situaţia în Bulgaria. Ziarul sârbesc »Stampa« arată situaţia critică, în care se găseşte principatul Bulgariei, asimilând'o cu anarhia din Rusia. Acolo nu se mai poate vorbi de un guvern reprezentativ, întru cât toate drepturile prevăzute în Constituţie sunt literă moartă. Insuşi parlamentul nu are vre-o însemnătate, deoarece glasul opoziţiei nu se poate auzi, din cauza represaliilor şi măsurilor ilegale în potriva reprezentanţilor poporului. In armată, justiţie, pressă, tineretul universitar şi intelectual, în toate manifestările vieţei politice, s'au întrodus corupţia şi puterea arbitrară a guvernului actual.

Conflictul religios din Franţa. D-l Briand, ministrul cultelor, are intenţiunea de a propune în viitorul consiliu de miniştri, de a se crea din venitul bunurilor bisericeştî şi a stabilimentelor de binefacere, o casă centrală, al cărei scop ar fi să subvenţioneze comunele pentru ca bisericele să fie păstrate. Cercurile radicale pun la îndoială aprobarea unui atare proiect de către majoritatea cabinetului.

Un document relativ la războiul ruso-japonez. Ziarul »Standard« publică un lung extras după raportul secret adresat Ţarului de către generalul Smirnoff, comandant al fortăreţei Port-Arthur din Februarie până în Decemvrie 1904, în timpul asediului japonez. Acest document, care a format baza atacurilor, carî au provocat ancheta contra generalilor Stössel, Fock şi colonelul Reiss, dă un raport limpede asupra asediului. Generalul Smirnoff acuză în acest raport de laşitate pe generalul Stössel, de incapacitate şi de lipsă de deciziune, defectele carî au adus predarea fortăreţei, înainte ca resursele de care dispunea să fi fost isprăvite.

Alegerile pentru Duma. Până acum au fost aleşî 485 deputaţî. Din aceştia aparţin 304 deputaţî stângei.

Negociările pentru împrumutul japonez. Din Paris se anunţă, că în vederea tratativelor zădărnicite în chestia împrumutului japonez de 4 la sută se fac acum demersurî în interesul obţinerei unui împrumut japonez cu 5 la sută. In această transacţie vor fi interesate firma Rothschild şi alte băncî marî din Paris. Creditul se ridică la suma de 30 milioane pfunzî.

Studenţii universitari din Berlin au ţinut o mare adunare, cu scop de a lua poziţie şi de a protesta contra studenţilor ruşi şi poloni dela universitatea şi academiile din Berlin. Cauza este purtarea studenţilor ruşi şi poloni cu ocaziunea alegerilor trecute pentru parlament când aceştia s'au manifestat în favorul social-democraţilor. Adunarea după vorbirea profesorului Samassa a primit o resoluţiune în care se declară de periculoasă pentru caracterul naţional al şcoalelor înalte germane, frecuentarea prea mare a acestora de către nişte elemente din Orient care în privinţa culturală sunt inferioare. In rezoluţie este rugat ministeriu de instrucţiune de a îngriji ca aceste elemente să nu fie admise la aceste institute.

Succesiunea la tronul Braunschweigu'uî. Din Braunschweig se anunţă: Conziliul regenţei, care s'a întrunit aseară a hotărît urgenta convocare a dietei pentru alegerea unui duce german ca regent al ducatului. Conziliul regenţei nu va propune o anumită persoană ci aşteaptă propunerea dietei care se va întruni la 5 Martie.

Greva universitară din România.

Hotărârea profesorilor de la universitatea din Iaşi.

Joi seara s'a întrunit colegiul universitar din Iaşi pentru a se pronunţa în chestiunea solidarităţii cu greva declarată de senatul univ. din Bucureşti. După o lungă desbatere s'a luat cu majoritate de voturi următoarea hotărâre:

»*Profesorii universitari din Iaşi îşi dau demisiunile din funcţiunile lor şi sunt solidari în hotărârea nestrămutată de a nu reîntra nici unul din ei în funcţiune*, până nu se vor satisface justele lor revendicări, comunicându-se universităţilor proectul de lege asupra învăţământului superior ca să-şi dea avizul. Şi până la întrunirea iscăliturilor colegilor absenţi suspendă cursurile.«

Moţiunea colegiului universitar a fost semnată de următorii domni profesori universitari: Climescu, Obreja, Costin, A. C. Cuza, Rusu, Dr. Botez, Longinescu, Dr. I. Simionescu, Rallet, Teoharie Antonescu, Dr. Puşcariu, Dr. Rigler, Petru Poni, Manicatide, P. Bujor, Matei Cantacuzino, Stere Dr. Demetriade, Bogdan şi Mănescu.

Eri, Vineri, dimineaţa s'a afişat la universitatea din Iaşi următoarea înştiinţare:

Faţă cu situaţia gravă creată învăţământului nostru prin proiectul de lege prezintat deja corpurilor legiuitoare, conziliul universitar, în şedinţa sa de la 15 Februarie corent, hotăreşte până la o nouă dispoziţie, suspendarea cursurilor precum şi a lucrărilor practice de laborator şi de disecţie. Studenţii universitari sunt invitaţi a lua cunoştinţă în ordine de hotărârea conziliului universitar. In numele rectorului. Decanul facultăţii de ştiinţe:

P. Bujor.

Retragerea proiectului ministrului Disescu.

In şedinţa de eri a camerei, după ce a vorbit dep. *Marghiloman* contra proiectului de lege privitor la reorganizarea învăţământului superior, iar dep. N. *Xenopol* pentru proiect, *s'a luat în considerare proiectul cu 82 bile albe contra 7 negre.*

După publicarea rezultatului, primit în aplausele camerei, a luat cuvântul ministrul *Dissescu* mulţumind camerei pentru zdrobitoarea majoritate, cu care s'a luat în consideraţie proiectul său de lege. Majoritatea aceasta, zise el, e cel mai bun răspuns acelora, cari afirmau că între noi ar exista desbinări. (Aplauze). Dar, noî, cum am mai declarat'o, voim să creăm, nu să distrugem. Punând camerele să voteze o lege, *noi trebue să ne gândim şi la mijloacele de a o pune în aplicare.*

Or, astăzi, când organele autorităţii refuză de a lucra, când Senatul universitar care, după proectul meu de lege, ar trebui să facă numirile urgente pentru doctorat, se pune în grevă, — înţelegeţi foarte bine că *nu mai poate fi vorba de o aplicare a legii.* Şi noi nu vrem să vă facem să votaţi o lege, care să nu poată fi pusă în aplicare, prin refuzul autorităţilor îndreptăţite de a lucra. *Pentru aceste motive, guvernul a hotărât şi eu sunt autorizat a vă declara, că retragem proiectul de lege.* (Mare senzaţie.)

Dep. Pavel *Brătăşanu* luând cuvântul zice că votul dat de cameră a fost exprimarea încrederei ei în ministrul Dissescu. Ceteşte o moţiune *prin care Camera îşi exprimă perfecta încredere în guvern.* Cere ca moţiunea să fie pusă la vot. *Moţiunea fiind pusă la vot, e aclamată în unanimitate.* Şedinţa se ridică apoi la ora 5 şi 10 minute p. m.

ŞTIRILE ZILEI.

— 17 Februarie v.

La şedinţa plenară extraordinară a Consistorului metropolitan ţinută în Sibiiu Vineri la oarele 10 a. m. sub prezidiul I. P. S. Sale Domnului Arhiepiscop şi Metropolit *Ioan Meţianu* a luat parte, după cum anunţă »Tel. Rom.«, P. S. Sa Episcopul Aradului *Ioan I. Papp*, arhimandriţii Ilarion Puşcariu, Filaret Musta, Augustin Hamsea şi Vasile Mangra, protosincelii Dr. Eusebiu Roşca şi Roman Ciorogariu, protopresbiterul Mihai Popovici, asesorii Matei Voilean, Nicolau Ivan şi Dr. Miron E. Cristea — iar dintre mireni Parteniu Cosma, Nicolau Zigre, Ioan Lengeru şi secretarul Dr. Vasile Bologa.

Petrecerea poporală din 10 Martie n. Tinerimea română din Braşov, cunoscută sub numele »Acordul«, aranjază *Duminecă seara în 10 Martie n. (25 Februarie v.)* o mare petrecere poporală în sala Redutei orăşeneşti. Precum aflăm, comitetul aranjator se va presenta în seara petrecerii cu un program bogat şi variat compus din 8 coruri bărbăteşti, executate de aproape 30 cântăreţi, membrii ai Reuniunei noastre de cântări, cu o piesă teatrală şi cu declamaţiuni. La această producţiune şi-a dat concursul său binevoitor şi d-l Nicu *Danielopol*, absolvent al conservatorului din Bucureşti. Producţiunea va avea loc la scaune în sala cea mare, va urma apoi o convenire socială la mese întinse în salele laterale ale Redutei, iar mai târziu se va începe cu dansul, în majoritate jocuri naţionale româneşti. *La această petrecere se invită pe această cale toţi Românii din Braşov şi împrejurime* fără deosebire, iar damele şi d-şoarele sunt rugate a se presenta în *costume naţionale.* Preţurile de întrare vor fi cât se poate de mici, iar venitul curat

---

Temniţa umbra să-i ţe... (apoi ce gingaş:)
Las s'ajungă, bietu-l fie
Măgheran umbră să-i ţie
Şi cu mine de-o soţie.

Ce sfătos începutul baladei 10!

Frunză verde de pe rât,
Sosit-a numai sosit,
Peţitori de-a noua ţeară,
De pe apa lui Chioară...

Altă figură şi mai frumoasă, dealmintrea stereotipă, în Valeanu, balada 20.

Când era la miez de noapte,
Pe Vălean sudori de moarte.
Când era la cântători,
Pe Vălean puneam tot flori.
Când era în miez de zile,
Mândru cântau clopotile,
Şi mă-sa cu cântecile...

Admirabil!

Mai citez câteva minunate versuri drept mărturie a duioasei iubiri ce leagă pe plugar de natură. Din balada 23 a pruncului părăsit:

Numai eu când am sbierat
Ceucele (corbii) ţâţă mi-au dat;
Ploaie caldă a plouat,
Pe mine de m'a scăldat;
Frunză de plop a picat
Pe mine m'a 'nfăşurat;
Pasărele-au ciripit
Pe mine m'au adormit. —

Atât despre balade. Toate cele afirmate în resumat, ar putea constitui de sigur obiecte de teze deosebite. Şi ar fi vrednic fără îndoială s'o facă cineva.

Despre dârlăiri (chiuituri, strigături şi erotica măruntă a doinei) despre bocete şi alte cântece ocazionale, — acestor din urmă s'a dat prea puţină atenţie până acum — aşa în pripă nu se pot face constatări de însuşiri particulare. Cele mai multe sunt de toată frumseţa. Aşa pe nimerite citez o bucăţică:

Pruncuţul de-or şti când naşte,
Câte rele l-or mai paşte:
N'or mai suge ţâţă dulce
D'or muri si-n rai s'or duce.

Indeosebi chiuiturile şi câteva versuri de nuntă, vor fi spre plăcere senină cui se desfătează în umorul şi satira — el zice şagă şi piţigătură — ţăranului nostru vesel din fire, a cărui creaţiuni tipice sunt Păcala şi Tândala. Aceste fericite însuşiri sunt un însemnat element constitutiv al sufletului românesc, şi poate ele ne-au ajutat neamul să treacă aşa de neştirbit sufleteşte prin valurile unui veac de restrişti.

*

Dar nu pentru frumuseţile estetice nici pentru preţul folcloristic ţin eu aşa de mult la colecţia lui Ţiplea, ci pentru-că el, culegătorul, este însuşi un maramureşan. Şi nu ţin aşa de mult la culegător pentru deosebita grijă şi gust ce a avut la întocmirea materialului, ci pentru iubirea lui cea curată ce o are faţă de stinghera şi părăsita talpă a colţului maramureşan de ţeară — o iubire dovedită cu frumoasa faptă, ce este colecţia despre care vorbesc.

Cine cunoaşte, cât se ţine domnul de domn în Maramureş; cine a văzut cât e de mare sfiala surtucaşului, chiar şi a popii maramureşan, de a mărturisi iubire faţă de tot cei românesc, şi mândrie de a face parte din un neam obidit dar bun, cine s'a 'nduioşat de soartea turmei părăsită de păstorul ei tocmai când lupii cei mai flămânzi se apropie şi o pândesc; pe cine-l doare inima de acea slăbănogie de înger, adesea păcat fără iertare, care în loc de a căuta a se convinge despre minunatele însuşiri deşi nelămurite, a neamului batjocurit din care se trage, aduce mai bucuros jertfa lăpădării de acel neam, numai că să poată primi lauda de om »ales«, un opincar şi, mai rar din urâtă goană după interese murdare; cine ştie cât de cumplit bântue aceste nevoi, pe lângă alte multe, aşa de sănătoasa, aşa de vânjoasa şi aşa de patriarhala viaţă ţărănească şi viaţa celor puţini cărturari legaţi de soartea ţăranului din Maramureş — acela o să-mi dea de sigur dreptate pentru-că nu prietenia mea ci adevărata recunoştinţă, ridică pe făptuitor deasupra faptei, pe culegător deasupra colecţiei.

Veşti bune ca asta mai aşteptăm din Maramureş, cât de multe.

Ion Pop.

Sânge pentru sânge.

Povestire dalmatină. — De *Ivan Novič.*

(4) (Urmare.)

Trecură trei zile fără ca Ivan să-şi vină în simţiri. Respiraţia şi pulzaţiunea îi devenise mai tari, dar în curând fu atacat de friguri, cari acuşi îl făceau să-i dârdăe dinţii, acuşi se topea parcă în focul lor. Din când în când suspina adânc şi horcăia. El părea uneori mănios şi cuvinte rupte şi vorbe fără rost eşiau din gura lui.

Era în după amiaza zilei a treia. Valurile de agitaţie se potoliseră în sat. Nici unul însă nu trecea pe dinaintea casei lui Milan, fără de a nu se informa de starea lui Ivan. Numai Dimitri şi membrii familiei Ovrenovici nu veniseră încă să-l vadă

Milan petrecuse aproape toată noaptea lângă patul rănitului. Obosit eşi afară şi s'aşeză lângă casă să doarmă. In interiorul locuinţei, care avea numai o singură încăpere, domnia o tăcere adâncă care nu era turburată decât de behăitul unei părechi de capre, ce se aflau legate într'un unghiulet. De păreţii gronţuroşi atârnau rociuri de pasări, burdufuri goale de vin şi câteva arme. Locuinţa n'avea decât o fereastră, a cărei geam era aşa de afumat încât lumina nu pătrundea înăuntru.

In mijlocul casei era o lespede mare ce servea ca vatră. Deasupra acesteia atârna legată de un lanţ înţepenit în grindă o căldare.

In fund lângă capul lui Ivan şedea

este destinat pentru un scop de binefacere cultural. Programul detaliat cât şi alte amănunte se vor publica săptămâna viitoare.

Procese de pressă. Joi a fost ascultat la judecătorul de instrucţie din Budapesta, d-l Vasile E. *Moldovan*, pentru alte două procese ce s'au intentat la Cluj, împotriva »Or zontului«. E incriminat articolul »Daco-România« — din Nrul 11—12, Decembre 1906, — semnat de d-l Voicu Niţescu, şi capitolul al II-lea din »Momente«, acelaşi număr, — scris de d-l V. E. Moldovan, în care se scrie despre articolul din »Erdélyi Hirlap«, semnat de faimosul profesor univ. Apáthy.

Pentru gimnaziul din Brad. Institutul de credit şi economii »Ardeleana« din Orăştie a votat în adunarea generală, ţinută alaltăieri, la propunerea părintelui I. Moţa *o sumă de 20,000 cor. pentru gimnaziul din Brad.* Această sumă se va plăti în rate anuale de câte 2000 cor.

Tot în această adunare generală d-l Dr. I. Mihu a stăruit ca institutul »Ardeleana« să sprijinească înfiinţarea de tovărăşii pe sate şi îndeosebi să înfiinţeze centrale.

O dedicaţie a compositorului Mascagni. In Cartea de aur a Orchestrei permanente a ministeriului rom. al instrucţiunei publice, maestrul Pietro Mascagni a înscris următoarele cuvinte: »Orchestrei permanente a ministeriului instrucţiunei publice din Bucureşti exprim inalta onoare şi intima satisfacţiune de a dirige cu ea concerte simfonice şi declar că am găsit-o vrednică să stea alăturea de cele mai celebre orchestre din Europa. In sinceritate şi cu toată inima.« *P. Mascagni.*

Numire. Ministrul reg. de justiţie a numit pe d-l George Repede notar la judecătoria din Cohalm.

Cununie. *Maria Drăgan* şi *Teodor P. Branea* îşi vor celebra cununia lor Joi în 14 Martie n. c. la oarele $2^1/_2$ d. a. în biserica gr. cat. din Dămuc. — Dămuc—Petelea.

Inteligenţa română din Alba-Iulia şi corul reuniunei de lectură şi cântări a economilor şi meseriaşilor aranjază Joi în 7 Martie st. n. a. c. cu concursul D-lui Octavian Murěşan şi a musicei militare a reg. 31 de infanterie, un Concert urmat de dans în sala cea mare a »Redutei orăşeneşti« (din promenadă) în favorul Reuniunei, la care vă invită cu toată onoarea. *Alba-Iulia*, 22 Februarie 1907. Comitetul aranjator: Ioachim Fulea, preşedinte; Dr. Ioan Marciac, v.-preşedinte; Dr. Camil Velican, secretar; Teodosiu Lobonţ, cassar; Ignatie Borza, controlor şi încă 23 membri în comitet.

Program: (Dirigent: Octavian G. Simtion). 1. Marchetti: »Latina gintă«, hymn pentru cor şi orchestră. 2. *a*) Conr. Kreutzer: »Tras'a clopotul de sară«, cor final (act 2) din Opera »O noapte 'n Granada«; *b*) G. Dima: »Copilă tinerică«, cor mixt (a capella). 3. *a*) *** »Cântec de leagăn«, solo de Violoncello cu acomp. de orchestră; *b*) Bardescu: »Horă«, orchestră. 4. I. Murěşan: »Brumărelul«, baladă pentru cor, soli şi orchestră. 5. Tschaikowsky: Fantasie din Opera »Eugen Onegin«, orchestră. 6. *a*) Luigi Bordese: »O salutaris hostia«; *b*) G. Ştefănescu: »Mândruliţă dela munte«, soluri de bariton cu acomp. de orchestră. 7. *a*) C. W. Teschner: »Serenadă amal fitana«, cântec pop. italian; *b*) G. Kiriac: »Morariul«, coruri mixte. 8. G. Dima: »Iată hora se porneşte«, hora, cor mixt şi orchestră. (Acomp. pieselor corale îl va susţinea tot orchestra militară). Dans.

Efectele grevei din Lemberg. Ziarele polone anunţă că preşedintele tribunalului suprem din Galiţia, va lua un concediu pe o jumătate de an şi nu se va mai întoarce la post. De asemenea şi preşedintele tribunalului din Lemberg, precum şi directorul temniţei vor fi trecuţi la pensie. Toate astea din cauza grevei studenţilor ruteni.

Reuniunea birtaşilor şi chelnerilor din Braşov aranjază Mercuri seara o serată familiară împreunată cu dans. Inceputul la oarele 8 seara. Intrarea de persoană 1 cor. 60 bani.

1500 vagoane ruseşti dispărute. La ministerul de războiu din Petersburg se fac cercetări spre a da de urma a... 1500 de vagoane încărcate cu provizii pentru armata din Mandciuria. In acele vagoane erai şi bani. Dar ele au dispărut ca un ac într'un car de fân. Ţarul, foarte indignat de această formidabilă defraudare a dat ordin ca să se descopere cel puţin hoţii, dacă nu şi vagoanele. Cu toate cercetările făcute nu s'a putut da de urma lor de cât până la staţiunea siberiană Innokenjewskaja-Irkutsk, de-acolo mai departe nu se mai găseşte nici o urmă de ele. S'a instituit o comisiune specială care să cerceteze această afacere scandaloasă, care în definitiv nu e cea mai scandaloasă din Rusia. Nu s'a furat oare şi alte vagoane în timpul războiului? Nici după 8 luni comisiunea aceasta »specială« n'a putut afla nimic. Ziarul »Wremja« din Tomsk anunţă că în neputinţa de a face lumină în această chestiune »misterioasă« generalul Cehlatoff a conchis ca afacerea să se pună la dosar. Dacă nu e altă soluţiune!

Avis. Din cauza repausului duminecal va fi deschisă mâne în cetate dela oarele 1—9 seara numai farmacia d-lui Fr. Kelemen »La biserica albă«.

Bibliografie.

In editura librăriei Ciurcu din Braşov au apărut următoarele cărţi:

Gramatică germană teoretică-practică *pentru uzul şcoalelor medii* de *Dr. Ioan Bunea*, profesor. Preţul 3 cor. 60 b.

Colecţiune de cântece *pentru şcoalele poporale, culese şi aranjate* de *N. Stoicovici.* Partea III. Cântece în 2, 3 şi 4 voci pentru anii ultimi de şcoală. Preţul 1 cor. 20 b

A apărut **»Hipnotism şi Spiritism“**, studiu critic-teologic de Dr. Vasile *Suciu*, profesor de teologie la seminarul archidiecezan din Blaj. Preţul 1 cor. 50 bani.

ULTIME STIRI.

Viena. 2 Martie. Ziarele de astăzi spun că situaţia s'a îmbunătăţit în urma conferenţelor dintre austriaci şi unguri. Se zice că de ambele părţi s'a manifestat inclinarea de a încheia pactul. De ambele părţi e dorită o soluţiune pacînică. In ce priveşte chestiunea dacă să se încheie o uniune vamală ori un tratat vamal, guvernul austriac să fi acceptat punctul de vedere al guvernului ungar.

Miniştri ungari părăsesc azi Viena. Conferenţele se vor continua săptămâna viitoare în Budapesta. Ştirea, după care Majestatea Sa şi-ar fi rezervat deciziunea în diferitele chestiuni ale pactului, nu este întemeiată.

Bucureşti. 2 Martie. Asupra împrejurărilor în cari s'a retras proectul d-lui Dissescu se afirmă următoarele: Guvernul aştepta ca universitatea din Iaşi, pe care prin proect o egaliza cu cea din Bucureşti, să nu se solidarizeze cu aceasta. Când colo hotărârea universităţii din Iaşi a fost mai gravă însă. Atunci mai mulţi membrii din majoritate ar fi propus ca d-l Dissescu să se retragă din minister. Dar toţi colegii s'au solidarisat cu ministrul instrucţiunei şi au supus chestiunea primului-ministru. După oarecari ezitări primul ministru a aderat la soluţiunea ca d-l Dissescu să-şi retragă proiectul, dar să rămâe în guvern, rămânând ca după aceea să se lămurească întreaga situaţie.

Bucureşti. 2 Martie. Profesorii universitari cari se află în grevă vor ţine mâne o întrunire publică, la care vor invita pe studenţi şi pe rudele acestora, spre a le arăta motivele pentru cari au declarat greva. La acea întrunire, care va fi prezidată de d-l Dimitrescu-Iaşi, rectorul universităţei, urmează să vorbească d-nii: I. Bogdan, E. Pangrati, S. Mehedinţi, Toma Stelian, N. Iorga şi probabil şi d-l Titu Maiorescu.

Paris, 2 Martie. In urma unei înţelegeri între guvernul republicei şi cabinetul din Viena, ambasada Austro-Ungariei lucrând în numele Sf. Scaun a luat în posesiune eri arhivele vechei nunciaturi din Paris. In consiliul de cabinet ministrul de externe Pichon a indicat condiţiunile luării în posesiune a arhivelor vechei nunciaturi de către Austro-Ungaria.

Paris. 2 Martie. La conziliul de miniştri, care a avut loc eri, s'au adus în discuţie scrisorile şi documentele confiscate în localul fostului reprezentant al papei, Montagnini. Din aceste scrisori reiese că Vaticanul se amestecase în chestiunile interne ale Franţei şi exercită o mare influenţă asupra relaţiilor externe ale Franţei. Curia papală a adus o puternică agitaţie antirepublicană în Franţa şi străinătate şi a fost susţinută în această agitaţie de mai mulţi funcţionari ai republicei. In special compromis este un înalt funcţionar dela ministerul de externe.

Din documentele confiscate reiese că acest funcţionar întreţinea legături cu Curia papală. El va fi tras la răspundere pe cale disciplinară. Intre documente se află şi o scrisoare a lui Montagnini către secretarul de stat al papei, din care reiese că scaunul papal a încercat toate mijloacele de a împiedeca călătoria regelui Alfons al Spaniei la Paris. Curia a întreprins demersuri serioase la Madrid pentru a face pe rege să renunţe la planul călătoriei sale şi faptul că această călătorie a avut totuşi loc se datoreşte numai energiei tînărului rege.

Petersburg. 2 Februarie. Acum s'a descoperit că la executarea liniei Kiev-Pultava s'a defraudat suma de 5.000.000 ruble. Autorul fraudei este inginerul Podgorenko. Inspectorul căilor ferate, inginerul Liakov, a intentat acţiune contra lui Podgorenko.

Odessa. 2 Martie. Din nou au izbucnit revolte sângeroase cari sunt opera administraţiei. Banda neagră continuă a se deda la excese. Studenţii reacţionari s'au oferit guvernatorului să suprime acţiunea studenţilor revoluţionari întrebuinţând la nevoe şi arme. Se afirmă că la Alexandrowo ar fi avut loc un progrom.

Diverse.

Impărţirea averei unui milionar. — Asupra testamentului defunctului milionar Osiris se mai dau următoarele amănunte: Averea totală se urcă la 46 milioane, taxa de plătit statului se urcă la 6 milioane. Dintre legăturile mai însemnate ce va trebui să plătească institutului Pasteur, ca legatar universal, este în primul rând al oraşului Paris, care va primi 100.000 de franci, cu însărcinarea de a ridica statui la doi din cei mai mari binefăcători ai institutului: defuncta baroneasă Hirsch, care a lăsat 9 milioane institutului Pasteur şi d-na Boucicaut, care a întrebuinţat 10 milioane pentru întemeiarea spitalului.

Afară de aceasta, oraşele Paris Bordeaux, Lion, Nancy, Arcachon, Berna, Geneva şi Lausane, moştenesc câte o rentă anuală de 1000 de fr. afară de Paris, care moşteneşte 2000 spre a se întemeia premii de distribuit şcolarilor şi şcolăriţelor şcoalelor comunale. Societatea oamenilor de litere şi societatea autorilor dramatici, primesc fie-care câte 20,000 de franci, conservatorul va primi o rentă anuală de 5000 franci. Tesaurele artistice ce se află în palatul Osiris, trec la stat, care va face din el un muzeu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor respons. interim.: **Victor Branisce**

Teuta, nevasta lui Milan. Lângă ea într'un leagăn diform durmea un copil pe care Teuta îl legăna.

Teuta era ora o figură sveltă în floarea vieţii. Ea-şi răzimase capul obosit pe mână şi privea pierdută cu ochi visători.

De odată uşa se deschise cu repeziciune şi un bărbat se ivi întrebând agitat de Milan.

— »Ce vreţi cu el?« exclamă Teuta.

— Unde-ţi este bărbatul? Chiamă-l curând, gendarmii au sosit.

Teuta ţipând alergă afară.

— »Milan, Milan«, strigă ea încrucişându-şi mânile.

Acesta sări speriat din somn şi căscând îşi frecă ochii cu mâna. Mai mulţi bărbaţi se apropiară de el sfătuindu-l să fugă. Milan se reculese şi mişcând din cap spuse că fuga n'ar face decât să-i îngreuneze situaţia.

Iute se iviră gendarmii în frunte cu primarul, care zise: »Milan Smolojew, te provocăm să ne istoriseşti ceea-ce s'a întâmplat între tine şi între Ivan Ovrenovici«.

— »Vă rog puneţi întrebările. Eu voiu da răspunsul«.

— »Cred că vei recunoaşte«, zise unul din gendarmi, că »rănitul din casa voastră a căzut sub lovirile mânei tale«.

— »Aşa este«.

— »Povesteşte-mi cum s'a întâmplat«.

Milan istorisi în scurte cuvinte ce s'a întâmplat.

— »Şi susţii că numai în suprema desperare, ai împlântat cuţitul în el?«

— »Numai cuţitul din mâna mea a fost în stare să mă mântuiască«.

— »Dacă este aşa, atunci nu te reţine nimic s'o declari aceasta şi înaintea tribunalului.«

Teuta se puse atunci între Milan şi gendarmi. Un murmur ameninţător s'auzi din sânul mulţimei ce era de faţă.

Milan îşi puse mâna pe umărul soţiei sale şi zise întors spre mulţime: »Oameni buni, liniştiţi-vă. Recunosc şi eu, că aceasta nu se uneşte cu libertatea celui ce a crescut în munţi, dar fiindcă legile pretind, eu mă supun.«

Scoţând un ţipet Teuta se aruncă în braţele bărbatului său, acesta însă o sărută ca 'n fugă şi o îndepărtă lin dela sine.

Când încercară a-i pune lui Milan cătuşi la mâni, el strigă: »De veţi face aceasta, nici un pas nu mă mişc de aici!«

In sfârşit Milan plecă cu gendarmii. Teuta văzând plecarea soţului său, ochii i se împăinjiniră, în desperare îşi încrucişă mânile şi căzu în genunchi.

Când într'un târziu intră în casă ea nici nu observă că rănitul se ridicase în aşternutul său, se cutremură şi că îi urmărea mişcările cu ochi căscaţi.

Intr'aceea Ivan îşi venise în fire se deşteptă şi privea mirat în jur. Prin semiîntunerecul odăii zăria aranjamentul agreabil. Incetul cu încetul se lumina în jurul lui, dar chipurile încurcate ale acestui amurg se cufundau şi iarăşi se înălţau prefăcându-se într'o imagine turbure, care din nou ameninţa să-i încurce gândirea.

Ce s'a petrecut cu el? Ce însemnează durerea arzătoare din spatele lui, care-i împedecă resuflarea? El simţi în piept o pornire spre tusă, ce ameninţa să-l înăduşe. Apoi se simţi mai uşurat. De pe buzele lui curgea ceva cald, îşi şterse gura şi se înspăimântă. Sânge!.. Aşa dară nu numai în fantaziile ce i se învârteau prin creer, ci şi în realitate era — sânge. Respiraţia îi deveni mai uşoară şi o lumină de deşteptare se revărsă în jurul lui.

Mirat şi fără a-şi putea da samă zări el pe Teuta. Poziţia, în care se afla nu-i permitea însă a o cuprinde întreagă cu vederea, de aceea printr'o sforţare supremă se răzimă pe braţe şi cu un geamăt uşor se întoarse spre ea. Teuta îşi ridică faţa îndurerată şi speriaţi se priveau amândoi în ochi.

Peste faţa femeii se strecură o rază luminoasă: »Te-ai deşteptat, trăeşti Ivane?« esclamă ea între lacrămi şi surîs. »De-acum fi-va iarăş bine!«, zise şi căzu în genunchi lângă patul lui Ivan.

— »Abia te-am recunoscut — Teuta, — dulcea mea pretină din copilărie!«

Teuta se uita tăcută la el.

— »Vorbeşte, — tu esti?«

— »Eu sunt, Ivane!«

El o privi lung.

Acesta a fost momentul, de care a visat ani de-arândul....

(Va urma).

Nr. 3132—1907.

Publicaţiune.

Ratiociniile Scaunului orfanal orăşenesc pe anul 1906, dimpreună cu **bilanţul** sunt depuse în biroul Scaunului orfanal şi în decurs **de 15 ḑile adecă dela 4. Martie a. c.** le poate ceti şi examina tot omul interesat totdeauna în carele antemeridiane.

Eventuale observări s'au reclamaţiuni contra acestor ratiocinii sunt a se înainta la subscrisul magistrat în scris şi tot în terminul de sus.

Brassó, în 26 Februarie 1907.

2755,1—1. *Magistratul orăşenesc.*

„Gazeta Transilvaniei" cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la zaraful **Dumitru Pop**, la tutungeria, de pe parcul Rudolf şi la **Eremias Nepoţii.**

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.